

формування ключових компетентностей, громадянської відповідальності, критичного мислення та соціальної активності. Таким чином, сучасна практика виховання потребує інтеграції традиційних педагогічних надбань із інноваційними технологіями, що забезпечують партнерську взаємодію між педагогом і здобувачем освіти.

Список використаних джерел:

1. Бех Іван І. Д. Особистісно орієнтоване виховання : наук.-метод. посіб. Київ : Либідь, 2008. 204 с.
2. Волкова Н. П. Педагогіка : навч. посіб. Київ : Академія, 2019. 576 с.
3. Фіцула М. М. Педагогіка : навч. посіб. Київ : Академвидав, 2016. 560 с.

Abstract: *The theses consider the classification of educational techniques, their goals and practical recommendations for their use in the educational process. Positive reinforcement, behavior modeling, situational methods and reflective techniques are analyzed. The issues of individualization of the approach and ethical aspects of education are separately highlighted. Examples of the application of techniques in the educational environment and criteria for assessing their effectiveness are given.*

Key words: *education; techniques; motivation; discipline; reflection.*

Науковий керівник:

Гула Л.В.,

старша викладачка

кафедри методики професійного навчання,

Миколаївський національний аграрний університет

УДК 378.035

Компетентнісний підхід в організації аудиторної та поза аудиторної роботи у закладах вищої освіти

Олег Мінін,

здобувач вищої освіти спеціальності А5.037Професійна освіта (Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції та харчові технології)
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна

Анотація: *У тезах розкрито сутність компетентнісного підходу в організації аудиторної та позааудиторної роботи у вищих закладах освіти. Проаналізовано нормативно-правові засади впровадження компетентнісної моделі навчання відповідно до Закон України «Про вищу освіту» та принципів Болонський процес. Визначено особливості формування загальних і фахових компетентностей здобувачів освіти в умовах аудиторної діяльності та позааудиторної роботи.*

Окреслено педагогічні умови ефективної реалізації компетентнісного підходу, зокрема інтеграцію теорії і практики, застосування інтерактивних технологій навчання, формувальне оцінювання та створення освітнього середовища партнерства. Обґрунтовано, що поєднання аудиторної та позааудиторної діяльності сприяє формуванню професійної мобільності, розвитку soft skills та підготовці конкурентоспроможного фахівця, здатного до саморозвитку та безперервної освіти.

Ключові слова: компетентнісна модель навчання, інтегровані результати навчання, компетентнісний підхід, аудиторна та поза аудиторна робота.

Сучасна система вищої освіти України орієнтується на європейські стандарти якості освіти та інтеграцію до Європейського освітнього простору. У цьому контексті ключового значення набуває компетентнісний підхід, закріплений у Закон України «Про вищу освіту» та узгоджений із принципами Болонський процес. Головним результатом освітнього процесу у ЗВО визначається сформованість загальних і фахових компетентностей здобувачів освіти, що забезпечують їхню конкурентоспроможність на ринку праці.

Компетентнісний підхід у ЗВО передбачає спрямування освітнього процесу на формування інтегрованих результатів навчання — компетентностей, які поєднують:

- систему професійних знань;
- практичні вміння й навички;
- досвід діяльності;
- цінності та професійну етику;
- здатність до саморозвитку та безперервного навчання.

За концепцією Іван Бех, компетентність є інтегральною характеристикою особистості, що виявляється у здатності діяти ефективно в різних професійних і соціальних ситуаціях. Компетентнісний підхід змінює акценти: від передачі знань — до формування здатності застосовувати їх у практичній діяльності.

Аудиторна робота (лекції, семінари, практичні та лабораторні заняття) повинна забезпечувати активну пізнавальну діяльність студентів[3].

Основні механізми реалізації:

1. Проблемно-орієнтоване навчання — аналіз реальних професійних ситуацій.
2. Кейс-метод — моделювання практичних завдань.
3. Проєктна діяльність — виконання індивідуальних і групових проєктів.
4. Дискусії та дебати — розвиток критичного мислення.
5. Інтерактивні технології та цифрові платформи — формування цифрової компетентності.
6. Формувальне оцінювання — орієнтація на результат і рефлексію.

Важливим є переосмислення ролі викладача: він виступає не лише джерелом інформації, а фасилітатором і наставником. Поза аудиторна діяльність створює умови для розвитку соціальних, комунікативних та лідерських компетентностей. Основними формами є:

- наукові гуртки та студентські наукові товариства;
- участь у конференціях і проєктах;
- академічна мобільність;
- волонтерська діяльність;
- студентське самоврядування;
- стажування та виробнича практика.

Позааудиторна робота сприяє формуванню soft skills (командна робота, тайм-менеджмент, комунікація, відповідальність), які є важливою складовою професійної компетентності.

Педагогічні умови ефективної реалізації:

1. Узгодженість освітніх програм із професійними стандартами.
2. Інтеграція теоретичного навчання з практикою.
3. Використання інноваційних технологій навчання.
4. Забезпечення академічної доброчесності.
5. Постійний моніторинг якості освіти.

Суттєве значення має створення освітнього середовища партнерства між студентом і викладачем.

Компетентнісний підхід у вищих закладах освіти забезпечує підготовку фахівця нового типу — мобільного, конкурентоспроможного, здатного до професійного саморозвитку[4].

Поєднання аудиторної та позааудиторної діяльності створює цілісну систему формування професійних і загальних компетентностей. Реалізація цього підходу потребує модернізації змісту освіти, методів навчання та організації освітнього середовища відповідно до сучасних вимог суспільства та ринку праці.

Список використаних джерел:

1. Бех Іван І. Д. Виховання особистості : у 2 кн. Київ : Либідь, 2013.
2. Вакало Р. Компетентнісний підхід у підготовці фахівців // *Modern Information Technologies & Innovation Methodologies of Education...*. 2025.
3. Волкова Н. П. Педагогіка : навч. посіб. Київ : Академія, 2018. 616 с.
4. Mustafoeva N. Competency-based approach and competencies in higher education // *E Conference Zone*. 2023.
5. Фішула М. М. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. Київ : Академвидав, 2014. 456 с.

Abstract: *The theses reveal the essence of the competency-based approach in the organization of classroom and extracurricular work in higher education institutions. The regulatory and legal principles of implementing the competency-based model of education in accordance with the Law of Ukraine "On Higher Education" and the principles of the Bologna Process are analyzed. The features of the formation of general and professional competencies of education seekers in the conditions of classroom activity and extracurricular work are determined. The pedagogical conditions for the effective implementation of the competency-based approach are*

outlined, in particular, the integration of theory and practice, the use of interactive learning technologies, formative assessment, and the creation of an educational environment of partnership. It is substantiated that the combination of classroom and extracurricular activities contributes to the formation of professional mobility, the development of soft skills, and the training of a competitive specialist capable of self-development and continuous education.

Key words: *competency-based learning model, integrated learning outcomes, competency-based approach, classroom and extracurricular work.*

Науковий керівник:

Гула Л.В.,

старша викладачка

кафедри методики професійного навчання,

Миколаївський національний аграрний університет

УДК 378.147

Інноваційні підходи до навчання у закладах вищої освіти (ЗВО)

Марія Філонова,

*здобувачка вищої освіти спеціальності А5.037Професійна освіта (Аграрне виробництво, переробка сільськогосподарської продукції та харчові технології)
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна*

Анотація: *у тезах розглянуто сучасні інноваційні підходи до навчання у закладах вищої освіти (ЗВО) як відповідь на виклики сучасного суспільства та потреби формування компетентного, мобільного та конкурентоспроможного фахівця. Проаналізовано сутність інноваційного навчання, його основні ознаки та напрями реалізації: активні методи навчання (дискусії, кейс-метод, проєктна діяльність), індивідуалізація та диференціація освітнього процесу, використання інформаційно-комунікаційних технологій, міждисциплінарні та інтеграційні підходи. Наголошено на педагогічних умовах ефективного впровадження інноваційних підходів: інтеграції аудиторної та позааудиторної діяльності, формувальному оцінюванні, створенні стимулюючого освітнього середовища та підготовці викладачів до використання сучасних методик. Зроблено висновок, що інноваційні підходи сприяють активізації навчальної діяльності студентів, розвитку їх критичного мислення, практичних умінь та професійних компетентностей.*

Ключові слова: *інноваційне навчання, заклади вищої освіти, компетентнісний підхід, активні методи навчання, інформаційно-комунікаційні технології, міждисциплінарність, формувальне оцінювання, розвиток компетентностей, студентська активність.*